

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 3. De medijs salutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Xercuit. Filius ipsius indicare nobis voluit. Iuliū, ipsam olim ad salutem nostram multū collaturam, utpote, quæ redēptionem nostram veluti pars causæ promotura esset, & potestatē habitura afferendi eis gratias, qui sibi supplices essent futuri. Amabō, si tibi gratia defit, nunquid inde oritur, quod confidentia in eam te deficiat?

Cūm Maria tantum potestatis habuerit conferendæ Ioanni intra momentum sanctitatis, in statu, in quo necdum ejus capax erat, cur ad eum non confugis, ut tibi gratias ad obtainendam tibi sanctitatem necessarias obtineat?

Fecit mihi magna, qui potens est.

Luc. 1.

Studeamus nos ad ipsum per eam ascendere, qui per ipsam ad nos descendit. Bernard. Serm. I, de Advent.

D I E S III.

De Medijs Salutis.

Negotium salutis impossibile non est.

I.

Negotium salutis difficile quidem, sed non impossibile est; si difficile est, vim sibi inferre oportet; si verò impossibili-

A 4

Ie

8 *Considerationes Christianæ.*

Julius

le non est, de ea desperandum non est. Si grandia superanda sunt obstacula, media adhuc potentiora suppetunt, quæ me juvent. Cùm Deus mihi præceptum imponat pro salute mea laborandi, injustus fōret, nisi ad id præstandum suppeditaret media; & magis etiam injustus, si me puniret, quòd id non præstiterim. Deus sub pæna indignationis suæ incurrendæ me obligat, ad sperandam felicitatem à se mihi promissam; necessarium proin est, ut me viam doceat, quæ eò me perducat; opémque eò pertingendi necessariam præster. Possessio Dæi futura est merces mea. Nemo, nisi Deus dare mihi Deum potest, adeoque necessum est, ut is mihi det gratias, quæ solæ jus ad hanc possessionem conferre mihi queant.

¶ Reg. 6.

II. Oppugnandi sunt hostes potentes, & formidabiles, qui victoriam nobis difficilem reddunt. Verùm nos potentiores adhuc protectores habemus, qui eam nobis pollicentur, ejusdémque nos securos reddunt. Plures à parte nostra stant, dicebat Elisæus servo suo ob hostium multitudinem territo, quām iij sint, qui nos impugnant. Difficile quidem est Deo satisfacere, munus suum rite obire, salutem æternam obtinere: verùm, nunquid etiam dif-

difficile est , mundo satisfacere , cupiditas Iuliüs.
tes indomitas satiare, sempiterna supplicia
in caput suum accersere ? Reprobati ipsi-
met in inferno fatentur , se ambulasse vias
difficiles , & asperas , ut eò pertingerent ;
se lassatos esse in via iniquitatis. An ni-
miūm à te exigitur , dum petitur , ut tan-
tum pro Deo facias , quantum pro mundo
fecisti ? tantum ad salutem consequendam ,
quantum ad te damnandum ? si tantum pro
Deo faceres , quantum pro mundo fecisti ,
næ tu sanctus essem !

III. Sed denique , si salus adhuc in se dif-
ficilior esset , gratiæ , quas Deus tibi offert ,
premium sanguinis ipsius , quem in SS. Sa-
cramentis tibi applicat , exemplum Homi-
nis-Dei , quod tibi proponitur , pœna æ-
terna , quæ tibi intentatur , si ad salutem
tuam non labores ; æterna felicitas , quæ
tibi promittitur , si pro ea labores , cùm
potentia incitamenta , tum efficacia media
ad omnes has difficultates superandas , ho-
stesque omnes vincendos tibi submini-
strant . Rationes minùs validæ maxima
superare obstacula te docent ; ubi agitur
de stabienda tua fortuna , vel de cupidi-
tibus tuis satiandis . Ergone tum so-
lùm minimæ etiam difficultates , imò va-

10 Considerationes Christianæ.

Iulius.

næ imaginationes te conturbent, & ter-
reant, ubi de salute tua agitur?

Erubesce, quod tam magnanimus, & fervens
sis, ubi agitur de ratione mundo placendi, tuas-
que cupiditates explendi; tam verò timidus, & i-
gnarus, ubi Deum oblectare, tuoque muneri
satisfacere te oportet. Statue proin firmiter
vitam tuam emendare.

Noli timere: plures enim nobiscum
sunt, quam cum illis. 4. Reg. 6. 16.

Quales imperus habebas ad mundum,
tales habeas ad artificem mundi. Aug.

DIES IV.

De Morte.

Mors est finis temporis.

I.

Nihil vilius est tempore, si id considere-
tur, quatenus impenditur rebus ca-
ducis, quas continet, vel potius destruit,
earumque diuturnitatem metitur. In ar-
ticulo mortis homo serius de rebus judi-
cium fere incipiet: O mors, bonum est judi-
cium tuum. Ubi cogitabit, tempus vitae,
quantumcumque diuturnum, & felix id
fuerit, effluxisse, & quod consequens est,
sibi

Ecli. 41.
v. 3.

